

ВІД РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ

Вихід чергового числа «Української біографістики» – це ще одна слушна нагода привернути увагу громадськості до гуманітарних проблем в Україні, нагадуючи про значущість біографічних досліджень заради уникнення остаточного руйнування духовності.

З огляду на виклики сучасного світу, його неймовірну турбулентність та стрімку трансформацію, змінюються й основні акценти в просторі біографічних досліджень. Заклики до переосмислення стосунків між гуманітарною наукою та соціумом призвели до того, що останнім часом біографіка інтерпретується не лише як соціокультурний феномен, а й, що особливо важливо, як активний інформаційно-комунікативний ресурс.

Саме у такому контексті біографіка представлена в збірнику, з яким читач має можливість наразі ознайомитися. На поглиблене вивчення комунікативного потенціалу біографіки орієнтовані дослідження з теорії і методології, що залишаються одними з пріоритетних на сторінках видання. Цьому ж стратегічному напрямку підпорядковані й інші публікації, спрямовані на нове розуміння місця й ролі біографічних студій в інтелектуальному житті суспільства, пошук нових алгоритмів досліджень, співзвучних запитам часу. Загальна картина окресленого наукового сегмента складається з розмаїття сюжетів, кожен з яких органічно доповнює один одного. Серед них – вивчення механізмів та шляхів активізації біографіки як комунікативного ресурсу, звернення до сучасного досвіду світових біографічних практик, дослідження біографій з огляду на суспільні ідеали, а також проблематика спеціальної рубрики «Жіночі (авто)біографії у просторі наукових студій і соціальних комунікацій». Увесь спектр публікацій орієнтований на те, аби розкрити різнобарвну палітру біографічних досліджень, репрезентувати цілісну картину біографіки як комунікативного ресурсу, продемонструвати її унікальний потенціал та привернути увагу зацікавленого читача.

Розмірковуючи над змістом «Української біографістики», редакційна колегія опинилася перед непростим завданням – що брати за концептуальну основу видання, аби воно відповідало

високим науковим стандартам, відображало спектр актуальних проблем сучасної біографіки й водночас було цікавим більш широкому інтелектуальному середовищу, а не лише науковцям. Іншими словами, що має бути пріоритетним у науковому дискурсі «Української біографістики» – академізм чи орієнтація на публічний простір? Це актуальне питання порядку денного останнього часу набуває ще більшої загостреності саме зараз, у часи «плинної модерності», коли сучасний читач стає все більш вибагливим не тільки до контекстів біографічних досліджень, а й до форм їх презентації.

Як академічне видання, «Українська біографістика» передусім дотримується «законів жанру», наслідуючи кращі традиції української академічної гуманітаристики, демонструючи послідовну ґрунтовність та методологічний плюралізм публікації, у яких маніфестуються нестандартні підходи та високий рівень теоретичних узагальнень. Водночас біографіка стає все більш вагомим елементом гуманітарної культури, активно виконує роль одного з ресурсів соціальної комунікації, спроможного впливати на інтелектуальне й духовне життя суспільства. З огляду на це, видання орієнтовано на публічний простір, що означає прагнення уникати безбарвності, банальності та мовної схоластики.

І «last but not least»¹. Усвідомлення відповідальної місії, яка покладається на видання, змушує вносити суттєві корективи в редакційну політику. «Українська біографістика» відмовляється від публікації «випадкових», неякісних рукописів, уникає оприлюднення аматорських розвідок, орієнтуючись передусім на ґрунтовні біографічні дослідження високого теоретичного рівня й на цих засадах щиро запрошує науковців до подальшої співпраці.

¹ «Останнє, але не менш важливе».